

Sygn. akt I AGa 132/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Gierczak
Sędziowie:	SA Małgorzata Rybicka-Pakuła SR del. Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	stażysta Lazar Nota

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) K spółki z ograniczoną odpowiedzialnością H. spółki komandytowej w G.

przeciwko S. S. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 25 kwietnia 2017 r. sygn. akt IX GC 765/16

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

SSR del. Andrzej Antkiewicz SSA Dorota Gierczak SSA Małgorzata Rybicka-Pakuła

I AGa 132/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) K spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Hurtownia spółka (...) w G. (poprzednio (...) K spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G.) wniosła o zasądzenie od pozwanego S. S. (1) solidarnie z E. N. (1), K. G. i T. F. (1) kwoty 88.662,40 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Sąd Okręgowy w Gdańsku nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt IX GNc 824/13, uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwani K. G. i T. F. (1) nie wnieśli sprzeciwu. Z uwagi na zgon K. G., Sąd Okręgowy, postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2016r., zawiesił postępowanie w stosunku do tego pozwanego.

Pozwany E. N. (1) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, a w dniu 24 października 2016r. zawarł z powodem ugodę sądową.

Pozwany S. S. (1) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2017r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił powództwo oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego S. S. (1) kwotę 3.617 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji wskazał, że dłużnik Zakłady (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o. w S.), pozostawał w stosunkach handlowych z powódką. Z uwagi na nieregulowanie przez dłużnika płatności na rzecz powódki, SR Gdańsk - Północ w Gdańsku, nakazem zapłaty z 14 grudnia 2010r., w sprawie V GNc 4802/10, zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powódki kwotę 83.012,41 zł z odsetkami ustawowymi od kwot jednostkowych, poczynszy od 6 sierpnia 2010r., kwotę 1.038 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z 19 stycznia 2011r. W chwili, gdy przedmiotowa wierzytelność powstała członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w S. był T. F. (1). W KRS dłużnika E. figurowali: T. F. (1) (prezes zarządu) oraz członkowie zarządu: K. G., E. N. (1), S. S. (1). W dniu 22 listopada 2005r. zgromadzenie wspólników Zakładów (...) sp. z o.o. w T. podjęło uchwałę o wyrażeniu zgody na zbycie przez wspólników: K. G., E. N. (1), S. S. (1) wszystkich udziałów na rzecz T. F. (1). W tej samej dacie, w /w wspólnicy, zawarli z T. F. (1) umowę sprzedaży udziałów w Zakładach (...) sp. z o.o. w T.. W dniu 22 listopada 2005r. zgromadzenie wspólników w /w spółki, w osobie T. F. (1), podjęło uchwałę o odwołaniu ze stanowisk członków zarządu: K. G., E. N. (1), S. S. (1). W tym samym dniu T. F. (1), jako prezes zarządu w / spółki, złożył oświadczenie, że w dniu 22 listopada 2005r. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników reprezentowanej przez niego spółki, na którym podjęta została uchwała o odwołaniu K. G., E. N. (1), S. S. (1), ze stanowisk członków zarządu. W dniu 18 lutego 2011r. powódka złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji z rachunków bankowych, ruchomości oraz wierzytelności należnych od osób trzecich. Prawomocnym postanowieniem z 27 grudnia 2011r. Komornik Sądowy przy SR w C. K. O. umorzył postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 763/11, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, ustalając koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 180 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 900 zł. Pismami z dnia 31 grudnia 2012r. powódka wezwała pozwanych: T. F. (1), K. G., E. N. (1), S. S. (1), jako członków zarządu (...) sp. z o.o. w S., do zapłaty kwoty 88.662,40 zł, w tym kwot 82.991,40 zł tytułem należności głównej z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, 1.038 zł tytułem kosztów sądowych, 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym oraz 188 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego. W dniu 27 grudnia 2013r. (...) K spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. przekształciła się w (...) K spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Hurtownia spółkę (...) w G.. Postanowieniem z 9 kwietnia 2014r. SR Gdańsk - Północ w Gdańsku dokonał wykreślenia z (...) sp. z o.o. w S. członków zarządu: K. G., E. N. (1), S. S. (1).

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego wskazanego w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, tamże dokonując oceny zgromadzonych dowodów. Sąd stwierdził, że dał wiarę dowodom z dokumentów zaofiarowanych przez pozwanego w postaci poświadczonych notarialnie kopii umowy z dnia 22 listopada 2005r., notarialnego odpisu umowy z dnia 22 listopada 2005r., wydanego S. S. (1) oraz oryginału oświadczenia T. F. (1). Sąd podał, że powódka zakwestionowała wiarygodność złożonego przez pozwanego dokumentu w postaci uchwały zgromadzenia wspólników Zakładów (...) sp. z o.o. w T. z dnia 22 listopada 2005r., które, w osobie jedynego wspólnika T. F. (1), podjęło uchwałę o odwołaniu ze stanowiska członków zarządu K. G., S. S. (1), E. N. (1). Powódka zarzuciła, że dokument ten nie świadczy o tym, że S. S. (1) przestał być członkiem zarządu dłużnika powódki. Powódka zażądała złożenia przez pozwanego oryginałów dokumentów, z których pozwany wywodzi brak swojej odpowiedzialności, jako członka zarządu. W wykonaniu nałożonego w tym zakresie zobowiązania pozwany przedłożył poświadczoną notarialnie kopię uchwały z dnia 22 listopada 2005r. Powódka zakwestionowała wiarygodność tego dokumentu,

wskazując, że notariusz W. C. (1) w dniu 3 marca 2017r. poświadczył wyłącznie zgodność kopii (uchwała z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu m.in. pozwanego z funkcji członka zarządu została poświadczona za zgodność przez notariusza W. C. dnia 3 marca 2017r.) z okazanym dokumentem – oświadczeniem poświadczonym za rep. A nr 3250/2005, przez notariusza W. C., dnia 22 listopada 2005r. z kserokopią uchwały. Pozwany wskazywał, że złożył te dokumenty, które uzyskał od notariusza. Sąd zwrócił się z urzędu do SR Gdańsk – Północ w Gdańsku o nadesłanie odpisów dokumentów, na podstawie których Sąd ten dokonał wykreślenia z (...) sp. z o.o. w S. członków zarządu: K. G., S. S. (1), E. N. (1). Sąd rejestrowy nadesłał odpis postanowienia z dnia 9 kwietnia 2014r, odpis zaświadczenia o dokonaniu wpisu i uwierzytelnioną kserokopię dokumentów w postaci: notarialnego odpisu uchwały z dnia 22 listopada 2005r., oświadczenia T. F. z w /w dnia, poświadczonej notarialnie kopii umowy z w /w dnia, notarialnego odpisu sprzedaży z w /w dnia wydanego E. N.. Sąd uznał, że pozwany niewątpliwie nie przedłożył oryginału uchwały z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu go z funkcji członka zarządu dłużnika (...) sp. z o.o. w S.. Sąd jednak wskazał, że SR Gdańsk – Północ w Gdańsku, na podstawie złożonych w postępowaniu rejestrowym dokumentów, których uwierzytelnione kopie przesłał do niniejszej sprawy, dokonał, postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2014r., wykreślenia dotychczasowych członków zarządu: K. G., S. S. (1), E. N. (1) i w ich miejsce wpisał T. F.. Sąd rejestrowy dokonał zatem weryfikacji dokumentów stanowiących podstawę wpisu pod względem formalnym i uznał, że mogą być podstawą przedmiotowego wpisu, a zatem ich autentyczność nie budzi wątpliwości. Sąd wskazał, że uchwała z dnia 22 listopada 2005r. złożona w sądzie rejestrowym zawiera w prawym górnym rogu pieczęć „odpis”, natomiast kopia uchwały złożona przez pozwanego, takiej pieczęci nie zawiera. W ocenie Sądu, okoliczność, że pozwany nie przedłożył oryginału uchwały z dnia 22 listopada 2005r. (a wyłącznie jej odpis), nie podważa jej skuteczności, bowiem na jej podstawie SR Gdańsk -Północ w Gdańsku dokonał w /w postanowieniem wykreślenia pozwanego, jako członka zarządu (...) sp. z o.o. Pozwany przedłożył bowiem oryginał oświadczenia T. F. z tego dnia, w którym potwierdził on, że w dniu 22 listopada 2005r. odbyło się zgromadzenie wspólników, na którym podjęta została uchwała o odwołaniu K. G., S. S. (1), E. N. (1) z funkcji członków zarządu. Według Sądu, jest to dowód w pełni wiarygodny i potwierdzający w sposób wystarczający, że pozwany został odwołany z funkcji członka zarządu przed powstaniem spornej wierzytelności.

Czyniąc rozważania prawne Sąd stwierdził, że powódka podstawy swojego roszczenia upatrywała w art. 299 §1 k.s.h. W ocenie Sądu, pozwany przedstawił dokumenty, które potwierdziły, że w dniu 22 listopada 2005r. pozwany S. S. został odwołany z funkcji członka zarządu (...) sp. z o.o. Fakt ten został ujawniony w KRS dopiero dnia 22 maja 2014r. Wskazując na art. 67 §1 k.p.c. oraz art. 38 k.c., Sąd podał, że pozwana, jako spółka z o.o., działa poprzez zarząd, który powinien zostać ujawniony w KRS i zgodnie z art. 17 uKRS domniemywa się, że wpis określonych osób, jako członków zarządu jest prawdziwy. Domniemanie to jest wzruszalne i może zostać obalone przez wykazanie, że osoba wpisana w KRS, jako członek zarządu, w rzeczywistości nie jest członkiem tego organu. Sąd wskazał, że w orzecznictwie i doktrynie powszechnie wskazuje się, że wpis członka zarządu do KRS ma charakter wyłącznie deklaratoryjny, a powołanie i odwołanie członka zarządu spółki z o.o. następuje na podstawie uchwały odpowiedniego organu spółki, której skuteczność nie jest zależna od dokonania odpowiedniego wpisu do KRS. Przywołując liczne poglądy judykatury Sąd przyjął, że w rozpoznawanej sprawie dowody przedstawione przez powódkę, w szczególności w postaci nakazu zapłaty z dnia 14 grudnia 2010r., w sprawie V GNC 4802/10, którym nakazano (...) sp. z o.o. w S., aby zapłaciła na rzecz (...) K sp. z o.o. sp. komandytowej w G. kwotę 83.012,41 zł z odsetkami ustawowymi oraz koszty procesu, wskazują, że wierzytelność powódki wobec dłużnika stała się wymagalna najwcześniej w dniu 6 sierpnia 2010r., a najpóźniej w dniu 1 października 2010r., a więc w dacie, kiedy S. S. nie był już członkiem zarządu dłużnika. Powódka nie przedstawiła żadnych twierdzeń, ani dowodów, z których wynikałoby, że wierzytelność ta powstała przed dniem 22 listopada 2005r. Nie przedstawiła także żadnych dowodów podważających prawdziwość i autentyczność dokumentów, na podstawie których SR wydał w /w postanowienie z dnia 9 kwietnia 2014r. Powyższe świadczy, zdaniem Sądu, że w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka z art. 299 §1 k.s.h. istnienia wierzytelności powódki w okresie pełnienia funkcji członka zarządu przez pozwanego. W związku powyższym Sąd orzekł, jak w pkt I. sentencji na podstawie art. 299 §1 k.s.h. a contrario. W pkt II. sentencji Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w z zw. z art. 108 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wywiodła powódka, zarzucając: naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 §1 k.p.c., poprzez jego wadliwe zastosowanie, polegające na ocenie dowodów w sposób dowolny przez: uznanie za wystarczający i wiarygodny dowód na okoliczność zaprzestania pełnienia funkcji członka zarządu przez pozwanego

S. S. w postaci jedynie kopii dokumentów, tj. poświadczonych notarialnie kopii uchwały z dnia 2 listopada 2005r., pomimo faktu, że powódka wniosowała, na podstawie art. 129 § 2 k.p.c., o przedłożenie przez pozwanego w /w dokumentów w oryginałach, Sąd uznał za wystarczające złożenie tych dokumentów w poświadczonych notarialnie kopiach (poświadczenie za zgodność odnosiło się do przedstawionej kopii dokumentów, zatem walor poświadczenia za zgodność dotyczył jedynie kopii, a nie oryginału); uznanie, że Sąd rejestrowy dokonał weryfikacji dokumentów stanowiących podstawę wpisu pod względem formalnym i uznania autentyczności dokumentów przedłożonych przez T. F. (1), stanowiących podstawę wykreślenia pozwanego, jako członka zarządu z (...) sp. z o.o., a tym samym błędnego uznania, że tutejszy Sąd, w tym postępowaniu, nie jest zobligowany do badania autentyczności i prawdziwości przedłożonych przez pozwanego dokumentów; art. 129 §2 k.p.c., poprzez błędne uznanie, że dokumenty złożone przez pełnomocnika pozwanego mają charakter dokumentów urzędowych, pomimo faktu, że powódka wielokrotnie wskazywała, że pozwany, mimo zobowiązania Sądu, przedkłada jedynie notarialnie uwierzytelnione kopie uchwały o odwołaniu go z funkcji członka zarządu (...) sp. z o.o., a nie oryginały, bądź poświadczone za zgodność odpisy oryginałów, a nie kopii dokumentów; art. 365 k.p.c., poprzez błędne uznanie, że Sąd w tutejszym postępowaniu jest związany ustaleniami w zakresie stanu faktycznego, poczynionymi przez Sąd w postępowaniu rejestrowym, a tym samym nieprzeprowadzenie przez tut. Sąd, we własnym zakresie, ustaleń dotyczących stanu faktycznego oraz prawdziwości przedłożonych przez pozwanego dokumentów; naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 14 w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 1997r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 700) w zw. z art. 6 k.c., poprzez niezastosowanie domniemania prawdziwości wpisów znajdujących się w KRS i błędnym uznaniu, że pozwany został skutecznie odwołany z funkcji członka zarządu i wykreślony z KRS, podczas gdy z całokształtu zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby pozwany został w sposób skuteczny wykreślony z KRS przedmiotowej spółki, co oznacza, że pozwany, mimo ciężaru dowodu leżącego po jego stronie, nie sprostął obowiązkowi wykazania okoliczności przeciwnych w /w domniemaniu prawnemu; co doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego, polegających na błędnym uznaniu, że pozwany został skutecznie odwołany z funkcji członka zarządu przedmiotowej spółki, podczas gdy całokształt zebranego materiału dowodowego świadczy, że pozwany nie został skutecznie odwołany i pełni funkcję członka zarządu w chwili powstania zobowiązania będącego przedmiotem postępowania przeciwko (...) K spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w G., obecnie (...) K spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Hurtownia spółka (...) w G.. Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia, poprzez zasądzenie od pozwanego S. S. (1) na rzecz powódki kwoty 88.662,40 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych we wniosku apelacji, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, w tym o ponowne rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Na wstępie rozważań Sąd a quem zwraca uwagę, że Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia kilkakrotnie omyłkowo wskazywał, że dowody w postaci potwierdzonych kopii przedstawiała powódka, podczas, gdy był to pozwany. Nadto Sąd ten stwierdził, że pozwanym w sprawie niniejszej jest (...) sp. z o.o. w S., co oczywiście nie jest prawdą.

Natomiast powódka w wywiedzionej apelacji, jej ostatnim zarzucie, stwierdziła omyłkowo, że zobowiązanie, z którym związane jest przedmiotowe roszczenie było zobowiązaniem, będącym przedmiotem postępowania przeciwko (...) K spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w G., obecnie (...) K spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Hurtownia spółka (...) w G., co oczywiście nie jest zgodne z prawdą. Oczywiście pozostaje, że chodzi o zobowiązanie (...) sp. z o.o. w S..

Przechodząc do rozważań merytorycznych Sąd Odwoławczy stwierdza, że zasadny jest zarzut apelacji naruszenia art. 129 §2 k.p.c. Przepis ten stanowi: Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Koniecznym jest przy tym przywołanie §1 art. 129, zgodnie, z którym: Strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał dokumentu w sądzie jeszcze przed rozprawą.

W przedmiotowej sprawie poza sporem musi pozostać, że pozwany S. S., wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w sprawie, dołączył do niego, poświadczoną za zgodność z oryginałem przez reprezentującego go w sprawie adwokata, kopię oświadczenia T. F. (1), jako prezesa zarządu Zakładów (...) sp. z o.o. w T., z dnia 22 listopada 2005r., o podjęciu w dniu 22 listopada 2005r. przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników tej spółki uchwały o odwołaniu K. G., E. N. (1) i S. S. (1) ze stanowisk członków zarządu (k. 285), kserokopię uchwały zgromadzenia wspólników w /w spółki z dnia 22 listopada 2005r. odwołującej z tym dniem w /w osoby ze stanowisk członków zarządu – poświadczoną jak wyżej (k. 286), a nadto kserokopię umowy sprzedaży udziałów przez w /w osoby z dnia 22 listopada 2005r., poświadczoną, jak wyżej (k. 287-289 akt) i uchwałę zgromadzenia wspólników w /w spółki z dnia 22 listopada 2005r. wyrażającą zgodę na zbycie przez w /w osoby wszystkich udziałów na rzecz T. F. (1), poświadczoną, jak wyżej (k. 290 akt).

W piśmie z dnia 19 grudnia 2016r. (k. 332 akt) powódka wniosła o zobowiązanie pozwanego S. S. do złożenia do akt sprawy oryginału oświadczenia T. F. (1) z dnia 22 listopada 2005r., oryginału uchwały zgromadzenia wspólników Zakładów (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu ze stanowisk członków zarządu tej spółki, oryginału umowy sprzedaży udziałów z dnia 22 listopada 2005r., oryginału uchwały zgromadzenia wspólników w /w spółki z dnia 22 listopada 2005r. o wyrażeniu zgody na zbycie udziałów T. F. (1) (k. 332 v akt). Co istotne, na rozprawie w dniu 3 marca 2017r., pełnomocnik pozwanego oświadczył, że skoro strona powodowa kwestionuje uchwałę o odwołaniu pozwanego z funkcji członka zarządu, zobowiązuje się uzyskać odpis tej uchwały od notariusza.

Pismem z dnia 7 marca 2017r. pozwany wskazał, że w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu (postanowienie z dnia 3 marca 2017r. – k. 330 akt) przedkłada dokumenty: poświadczoną kopię oraz oryginał oświadczenia z dnia 22 listopada 2005r. złożonego przed notariuszem W. C. (1), rep. A nr (...) poświadczoną kopię oraz odpis umowy sprzedaży udziałów Zakładów (...) sp. z o.o. w T., zawartej przed notariuszem W. C. (1) w dniu 22 listopada 2005r., rep. A nr (...) (k. 338 – 339 akt). Do pisma tego dołączono: kopię oświadczenia T. F. (1) z dnia 22 listopada 2005r., na szczycie karty z adnotacją: poświadczona kopia, a nadto kserokopię uchwały zgromadzenia wspólników w /w spółki z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu z funkcji członków zarządu K. G., E. N. (1) i S. S. (1) (k. 340 i k. 340v akt). Pod w /w kserokopią uchwały znajduje się nr repertorium A 1265/2017r. i adnotacja: Notariusz W. C. (1) w siedzibie kancelarii (...) poświadcza zgodność niniejszej kopii z okazanym dokumentem – oświadczeniem poświadczonym za rep. A nr (...), przez not. W. C. w K. z dnia 22 listopada 2005r., wraz z kserokopią uchwały.

Poza tym, na k. 341 akt znajduje się kserokopia oświadczenia T. F. (1) z dnia 22 listopada 2005r., ze znajdującym się na nim poświadczaniem złożenia własnoręcznych podpisów, złożonych na nim, przed notariuszem W. C. (1) (k. 341 akt), a na k. 342-343 akt, jest poświadczona kopia umowy sprzedaży z dnia 22 listopada 2005r. oraz ponownie kopia uchwały o odwołaniu w /w osób ze stanowisk członków zarządu z adnotacją: Notariusz W. C. (1) w siedzibie kancelarii (...) poświadcza zgodność niniejszej kopii z okazanym dokumentem – odpisem umowy sprzedaży poświadczonym za Rep. A nr (...) przez not. W. C. wraz z kserokopia uchwały.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny wskazuje, że w odpowiedzi na apelację powódki pozwany stwierdził: (...) pozwany S. S. (1) przedstawił szereg stosownych dokumentów świadczących o jego odwołaniu z funkcji członka zarządu. Wszelkie uchwały w tym przedmiocie zostały podjęte w formie aktów notarialnych, które sporządził notariusz W. C. (1) z kancelarii Notarialnej z siedzibą w K. (...). Uwierzytelnione przez tego notariusza kopie przedmiotowych dokumentów

zostały przedłożone Sądowi w toku postępowania dowodowego. Uwierzytelnienie zostało dokonane przez osobę uprawnioną w przypisanej prawem formie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Odwoławczy stwierdza, że w /cytowany art. 129 §1 k.p.c. jest przepisem, który nakłada na stronę, wobec której zostanie sformułowane wskazane w nim żądanie do złożenia oryginału bez czynności procesowych podejmowanych przez sąd. §2 art. 129 k.p.c. upoważnia stronę do przedłożenia, zamiast oryginału dokumentu, jego odpisu, o ile zostanie on poświadczony za zgodność z oryginałem przez podmioty w tym przepisie wskazane.

W orzeczeniu w sprawie I ACa 938/15 SA w K. stwierdził: Obowiązek złożenia w sądzie oryginału dokumentu powstaje automatycznie z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną takiego żądania, a więc bez potrzeby wydawania przez sąd jakichkolwiek rozstrzygnięć w tym przedmiocie. Różni się więc on od obowiązku przedstawienia dokumentu na zarządzenie sądu w trybie art. 248 k.p.c. W tym ostatnim przypadku obowiązek ten uzależniony jest od decyzji sądu i ma szerszy zasięg podmiotowy, gdyż obejmuje każdego, u kogo określony dokument się znajduje. Art. 129 k.p.c. nie określa *expressis verbis* sankcji za niepodporządkowanie się żądaniu przeciwnika. Niewątpliwie jednak zaniechanie obowiązku wynikającego z tego przepisu podlega ocenie przez pryzmat art. 233 § 2 k.p.c. Sąd powinien zatem ocenić - na podstawie własnego przekonania i wszechstronnego rozważenia zebranego materiału - jakie znaczenie należy nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu, uwzględniając również dyrektywy wynikające z art. 3 k.p.c., nakazującego stronom dawanie wyjaśnienia okoliczności sprawy zgodnie z prawdą oraz przedstawianie dowodów.

Podzielając w pełni pogląd przedstawiony w powyższym wyroku, Sąd a quem stwierdza, że pozwany S. S., mimo wyrażonego wprost i precyzyjnie przez powódkę żądania przedstawienia przez niego oryginałów dokumentów wymienionych w jej piśmie z dnia 19 grudnia 2016r., przedstawił tylko dwa dokumenty, tj. oświadczenie T. F. (1) z dnia 22 listopada 2005r. oraz umowę sprzedaży, poświadczony za zgodność w zakresie własnoręczności podpisów pod nimi się znajdujących przez notariusza.

Żaden z pozostałych dokumentów, których oryginałów żądała powódka nie został przez pozwanego przedstawiony do akt niniejszej sprawy, ani w oryginale, ani właściwie poświadczonym odpisie.

W pierwszej kolejności, w związku z powyższym, należy uznać, że pełnomocnik pozwanego, będący adwokatem, rozmija się z prawdą, twierdząc, nie tylko zresztą w odpowiedzi na apelację, ale także w toku postępowania I - instancyjnego, że wszelkie uchwały o odwołaniu pozwanego z funkcji członka zarządu omawianej spółki zostały podjęte w formie aktów notarialnych, które sporządził notariusz W. C. (1) z Kancelarii Notarialnej z siedzibą w K.. W przedmiotowej sprawie brak potwierdzenia, że uchwał w tym przedmiocie było więcej niż jedna, a nadto, że były one podejmowane w formie aktu notarialnego. Przyjmując to twierdzenie za fakt Sąd Odwoławczy musiałby uznać, że przedstawiona kopia uchwały z dnia 22 listopada 2005r., znajdująca się m.in. na k. 343 v akt jest fałszywa, bowiem wbrew stanowisku pozwanego nie jest kopią uchwały podjętą w formie aktu notarialnego. Czym innym jest bowiem forma aktu notarialnego określonej czynności prawnej, a czym innym poświadczenie własnoręczności złożenia podpisów pod określonym dokumentem, którego w odniesieniu do powyższej uchwały w powyższej formie także nie przedstawiono.

Po wtóre stwierdzić należy, że pozwany przedstawił z pismem z dnia 7 marca 2017r. dwie kserokopie uchwały w /w spółki z dnia 22 listopada 2005r. w omawianym przedmiocie odwołania z funkcji członków zarządu. Jednak, wbrew twierdzeniom pozwanego, żadna z kopii nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem.

Pozwany załączył do wskazanego pisma kserokopie przedmiotowej uchwały, z tym, że notariusza W. C. nie potwierdził jej za zgodność z oryginałem, co wynika wprost z w/ cytowanej adnotacji (k. 340 v akt). Z adnotacji tej wynika bowiem tylko i wyłącznie, że notariusz potwierdził zgodność kopii z k. 340 akt, zawierającej oświadczenie potwierdzone za zgodność przez tego notariusza dnia 22 listopada 2005r. rep. A nr 3250/2005. To oryginalne poświadczenie własnoręczności podpisów znajduje się na k. 341 akt. Kopia omawianej uchwały znajdująca się na k. 341 v także nie jest potwierdzona za zgodność.

Gdyby rzeczywiście notariusz potwierdził za zgodność z oryginałem w /w uchwałę oraz pozostały dokument żądane przez powódkę (uchwałę o zgodzie na zbycie udziałów), w kancelarii notarialnej znajdowałyby się dowód potwierdzający tę okoliczność, chociażby w postaci wpisu w repertorium A. Pozwany takiego dowodu nie przedstawił.

W tym stanie rzeczy Sąd II instancji stwierdza, że brak oryginałów (lub potwierdzonych w sposób prawem przewidziany ich odpisów) omawianych uchwał, w szczególności uchwały o odwołaniu S. S. z funkcji członka zarządu w /w spółki, przy braku jakiegokolwiek dowodu, że uchwała ta rzeczywiście została podjęta, musi skutkować konsekwencjami z art. 233 §2 k.p.c. Przepis ten nakazuje sądowi ocenienie znaczenia odmowy przedstawienia przez stronę dowodu.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że pozwany przedłożył ze sprzeciwem od nakazu zapłaty m.in. kserokopię uchwały z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu m.in. S. S. ze stanowiska członka zarządu Zakładów (...) sp. z o.o. w T., potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez jego pełnomocnika, będącego adwokatem (k. 286 akt). Mimo, że tenże adwokat dokonując powyższego potwierdzenia de facto stwierdził, że widział oryginał tej uchwały, mimo to tenże oryginał nie został dołączony do akt, mimo żądania powódki i zobowiązania Sądu Okręgowego. Powyższe wskazuje, że pozwany wprowadził Sąd w błąd, co do faktu posiadania oryginału tej uchwały lub możliwości przedstawienia jej Sądowi.

Nadto, zastanawiające musi pozostać, dlaczego w sytuacji, gdy dnia 22 listopada 2005r. w Zakładach (...) sp. z o.o. odejmowane są istotne dla jej funkcjonowania czynności, w postaci zbycia udziałów, która to umowa poprzedzona jest rzekomo uchwałą o wyrażeniu zgody na to zbycie, a nadto uchwały o odwołaniu trzech osób z funkcji członków zarządu, uchwały te nie zostały potwierdzone w jakikolwiek sposób przez notariusza. Powyższe jest o tyle zastanawiające, że notariusz potwierdził własnoręczność podpisów pod umową sprzedaży udziałów, a przede wszystkim oświadczenie T. F. (1) o podjęciu uchwały o w /w odwołaniu.

W ocenie Sądu Odwoławczego, gdyby rzeczywiście w /w organ podmiotu prawa handlowego podjął uchwałę w przedmiocie odwołania członków zarządu, to logicznym byłoby potwierdzenie przez notariusza nie tyle, albo nie tylko, oświadczenia prezesa zarządu o tym fakcie, ale oryginału tej uchwały. Taka czynność nie została wykazana przez pozwanego.

Kolejne wątpliwości tego Sądu, co do rzeczywistości podjęcia omamionej uchwały, wynikają z faktu, że uchwała została rzekomo podjęta dnia 22 listopada 2005r., a ujawnienie tych zmian w KRS nastąpiło dopiero dnia 9 kwietnia 2014r., postanowieniem SR Gdańsk – Północ w Gdańsku, wydanym, co w tej sprawie istotne, z urzędu.

Uwzględniając całokształt przedstawionych okoliczności, Sąd Apelacyjny uznał, że pozwany S. S. (1) nie udowodnił, że do 8 kwietnia 2014r. nie był członkiem zarządu Zakładów (...) sp. z o.o. w T./ (...) sp. z o.o. w S..

Tym samym Sąd ten za trafne uznał zarzuty apelacji naruszenia art. 129 §2 k.p.c. i art. 233 §1 k.p.c.

Zasadnym jest także zarzut naruszenia art. 365 k.p.c.

Analiza postanowienia w /w SR z dnia 9 kwietnia 2014r. w sprawie Gd.VIII NS-REJ.KRS/(...) prowadzi do wniosku, że orzeczenie to Sąd ten wydał w oparciu o uchwałę zgromadzenia wspólników spółki z dnia 22 listopada 2005r. o odwołaniu w /w osób z funkcji członków zarządu. Z uzasadnienia tego orzeczenia nie wynika jednak, by Sąd rejestrowy dysponował oryginałem tej uchwały. Znaczenie w sprawie ma, że Sąd a quo, działając z urzędu, mimo, że strona pozwana jest reprezentowana przez adwokata, zwrócił się do Sądu rejestrowanego o przesłanie dokumentu, na podstawie którego z KRS nr (...), dotyczącego (...) sp. z o.o. w S., został wykreślony, jako członek zarządu S. S. (1) (k. 348 akt). Sąd ten przesłał do Sądu I instancji kserokopię odpisu uchwały z dnia 22 listopada 2005r. – k. 351 akt. Istotnym jest, że oświadczenie T. F. (1) i uchwała o zgodzie na zbycie udziałów (oba dokumenty z dnia 22 listopada 2005r.) zostały poświadczane w dniu 19 marca 2014r. przez notariusza M. C. (k. 353 i k. 356 akt), w przeciwieństwie do uchwały o odwołaniu członków zarządu.

W tym stanie rzeczy przyjęcie, że w /w SR dokonał analizy merytorycznej omawianej uchwały, co miałyby stanowić w sprawie niniejszej prejudykat jest konkluzją niezasadną.

Dodać nadto należy, że przedmiotowe postanowienie ewentualnie mogłoby być wiążące dla Sądów rozpoznających tę sprawę wyłącznie w zakresie sentencji, która nie zawiera żadnych informacji o postawie faktycznej dokonanego wpisu.

W konsekwencji w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy miał obowiązek ustalenia, w oparciu o materiał dowody zgromadzony w tej sprawie, przy uwzględnieniu art. 233 §1 i §2 k.p.c., czy pozwany udowodnił okoliczność wyłączającą jego odpowiedzialność na podstawie art. 299 §1 k.s.h. za zobowiązania spółki (...), tj., że w okresie powstania zobowiązania wobec powódki nie był członkiem zarządu tej spółki, w tym działającej uprzednio pod inną firmą.

Sąd ten nie poczynił w tym zakresie własnych prawidłowych ustaleń faktycznych, błędnie oceniając dokumenty, a w zasadzie ich kopie, przedstawione przez pozwanego, a nadto uznając w /w postanowienie SR, jako orzeczenie wiążące go w niniejszej sprawie.

Dodatkowo należy wskazać, że okoliczności, że wpis do KRS w omawianym przedmiocie ma charakter deklaratoryjny nie ma znaczenia dla konkluzji Sądu Odwoławczego, gdyż w sprawie tej nie wykazano w sposób zgodny z prawem, że uchwała o odwołaniu S. S., jako członka zarządu Zakładów (...) sp. z o.o. w ogóle w dniu 22 listopada 2005r., została podjęta. Skoro tak, brak jest dowodu, że w /w przestał być członkiem zarządu tej spółki przed dniem 9 kwietnia 2014r. – wpis w KRS.

Reasumując, błędna ocena braku przedstawienia przez pozwanego dowodu, którego oryginału lub odpisu z potwierdzeniem wskazanym w art. 129 §2 k.p.c. domagała się skarżąca, skutkowało nieprawidłowym wnioskiem Sądu a quo, że pozwany S. S. w okresie od 6 sierpnia 2010 r. do 1 października 2010r., a de facto p4rzed dniem 9 kwietnia 2014r., nie był członkiem zarządu dłużnika powódki. Z przyczyn wynikających z powyższych rozważań Sąd II instancji doszedł do wniosku przeciwnego.

Konsekwencją ustaleń dokonanych przez tenże Sąd jest stwierdzenie, że odpowiedzialność S. S., jako członka zarządu dłużnika powódki w okresie powstania jego zobowiązania, wynika z art. 299 §1 k.s.h., chyba, że pozwany wykaże okoliczności skutkujące uwolnieniem się od tej odpowiedzialności – art. 299 §2 k.s.h. Brak jakiegokolwiek postępowania dowodowego w tym zakresie, skutkowało uznaniem przez Sąd Apelacyjny, że w sprawie zaistniały podstawy do zastosowaniu art. 386 §4 k.p.c., który zw. z art. 108 §2 k.p.c. stanowił podstawę orzeczenia tego Sądu.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Okręgowy poczyni ustalenia w zakresie przesłanek z art. 299 §2 k.s.h., o ile strona pozwana przedstawi w tym zakresie stosowne wnioski dowodowe.

SSR del. Andrzej Antkiewicz SSA Dorota Gierczak SSA Małgorzata Rybicka - Pakuła